

Oponentský posudek diplomové práce

Název: Spojení kontrastu

Jméno studentky: BcA. Hong Van Vu

Vedoucí práce: MgA. Petra Vlachynská

Oponent: doc. MgA. Robert Vlasák

Akademický rok: 2020/2021

Diplomovou práci **Spojení kontrastu** hodnotím na základě předložené teoretické práce, která obsahuje dílčí fotodokumentaci. Nad tento rámec jsem si vyžádal další informace upřesňující plánovanou instalaci a rozměry objektů. Dokumentaci finální podoby instalace praktické části diplomové práce nemám k dispozici, vycházím tedy z popisu a předpokladů.

Zadání diplomové práce BcA. Hong Van Vu **Spojení kontrastu** je lapidární, ale vzbuzuje očekávání. Na toto téma vzniklo několik objektů, jimž předcházela řada modelů a materiálových zkoušek. V celkovém pojetí se však jedná spíše o formální zpracování nepříliš překvapivého materiálového kontrastu plastu a dřeva (ponechaného v surové formě větví). V textu o rozsahu asi 20 NS se autorka věnuje předpokladům práce kde uvádí několik umělců v autorském, spíše intuitivním výběru. Následuje kapitola Inspirační zdroje (Eva Hesse, Mario Merz, Yasuaki Onish, Katharina Grosse). Zde se autorům věnuje podrobněji, zejména však z hlediska životopisných údajů. Autorka se snaží vztáhnout k vybraným umělcům svá východiska a nachází určité podobnosti či korelace, ale výsledek nepůsobí příliš přesvědčivě a spíš bych očekával užší zaměření na konkrétnější problematiku, které by dovolilo jít více do hloubky problému a přesnější vymezení výběru zmíněných autorů. Následující kapitoly týkající se procesu práce mají spíše popisný charakter.

Ve vztahu k praktické části vidím problém v systému, jakým se autorka snaží pracovat s okruhy nastavenými v teoretické práci. Je to spontánnost, procesualnost a neobvyklé využití materiálů. Nedefinuje dostatečně to, co považujeme za neobvyklé (spontánní, procesuální) ani kontext, v jakém by to mělo být. V tomto úhlu pohledu nevnímám skutečnost, že použitý materiál bude neobvyklý jako dostatečný impuls k tvorbě. Navíc pokud by neobvyklost byla cíl, dokážu si představit důsledněji neobvyklé materiály, než je polykarbonát a větve. V současném umění se ale navíc toto vymezení zdá již celkem bezpředmětné, což je zde vlastně doloženo pracemi jmenovaných umělců. Z druhé strany autorka s materiály obecně vnímanými jako netradiční vlastně nepracuje

a za netradiční nelze považovat ani použitou techniku. Dutinkový polykarbonát je celkem běžný technický materiál a pokud se budeme pohybovat v českém uměleckém kontextu můžeme připomenout práci Pavla Korbičky, který s ním systematicky pracuje, přičemž nevyužívá jeho neobvyklost, ale fyzikální kvality.

Podobně problematické je označení diplomantčiny tvorby za procesuální. Každá technologie vyžaduje určitý postup či proces, to však není definicí procesuálního umění.

Podle dodatečného upřesnění budou vystaveny čtyři objekty pojmenované stejně jako téma diplomové práce; za praktickou část diplomové práce tedy považujeme je. Jako základní rozměr byl zvolen formát desky dutinkového polykarbonátu 1m x 1m. Budou zavěšeny proti řadě oken, autorka zřejmě tedy počítá s průhledem a optickými kvalitami polykarbonátu. Z dostupné dokumentace ale nejsem schopen zhodnotit optické jevy nataveného rastrovaného materiálu a lineárních větví, dokumentace není natolik kvalitní, aby to bylo zřejmé. Způsob instalace nás staví před objekty, které z této perspektivy možná lze považovat spíše za jakési reliéfy.

Přes cílené nakročení s řadou zkoušek a hledání vlastního přístupu se podle mého názoru diplomantce nepodařilo vybudovat přesvědčivý výsledek. Příliš nerozumím rozhodnutí držet se v podstatě komorní velikosti a klasického formátu, když polykarbonát umožňuje celkem snadno pracovat ve zcela jiných měřítcích. Nepřijde mi také koncepčně dobře využití prorůstání deskového materiálu větvemi. Ani intuitivně, ale ani s podporou textové části se mi nedaří odhalit co je vlastně cílem diplomové práce. Autorka k tomuto na straně 51 uvádí: *„Cílem bylo vytvořit kompozice, kde je vidět, že se jedná o kontrast materiálů, ale zároveň se pokusit o jakousi harmonickou souhru dvou materiálů, kde nemá ani jeden ani druhý materiál přednost.“* Zdá se, že se jedná o jakousi vizuálně materiálovou studii, kterou bych ale očekával spíše na začátku než na konci diplomové práce. V některých ohledech pak jsou předložené přípravné modely zajímavější než finální realizace.

Doporučuji diplomovou práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou DOBŘE.

V Ústí nad Labem 12.6.2021

doc. MgA. Ro